

Bevæbning.

For at kunne løse de i indledningen nævnte opgaver kræves, at i hvert fald en væsentlig del af enhederne er bevæbnet og udrustet som felthærens fodfolksbataljoner. Herudover må der opstilles et antal mindre enheder af andre våbenarter, f. eks. tunge mortérdelinger, lette feltartilleri- og luftværnsbatterier samt ingeniørenheder, således at det bliver muligt at anvende de regionale mobile reserver til selvstændig, omend kortvarig kamp.

Genindkaldelser.

Da årgangssammensætningen kan skifte fra enhed til enhed, er det vanskeligt at sige noget generelt om genindkaldelsernes antal og varighed. Det bør dog nok være målet, at der hvert andet år foretages en genindkaldelse af mindst 14 dages varighed (befalingsmændene evt. længere) af alt til enhederne hørende personel, der efter loven kan genindkaldes, og at alt personel i enhederne deltager i en årlig mønstring (af få dages varighed) de år, hvor de ikke genindkaldes.

Det er hærkommandoens opfattelse, at det næppe inden for det i bemærkningerne til lovforslaget skitserede budget for hæren vil være muligt at gennemføre alle de i ovenstående punkter omtalte foranstaltninger ved et regionalt forsvar af størrelsesordenen 10-15 bataljoner. En absolut betingelse for, at enhederne kan opstilles, er i øvrigt, at USA godkender dem som våbenhjælpsberettigede enheder, hvilket formentlig kun kan opnås ved, at man lover at designere dem til NATO i tilfælde af mobilisering.

*II. Muligheder og beredskabsmæssig værdi.**Indledning.*

Det regionale forsvars styrker — omfattende de af hæren til dette formål opstillede enheder samt hjemmeværnets enheder — har til opgave at sikre områder, som det vil være umuligt, uhensigtsmæssigt og/eller uøkonomisk at lade den egentlige felthærs enheder tage sig af, bl. a.:

- a) særlige vigtige områder af mindre udstrækning (såsom flyvestationer, visse broer m. v.), hvis erobring eller ødelæg-

gelse vil betyde alvorlig svækkelse af det danske forsvars kampkraft; og

- b) områder bag felthærens kampstyrker, hvorfra eller hvorigennem hele felthærens forsyningstjeneste virker, og hvor tilstedeværelsen af selv mindre fjendtlige styrker derfor i større eller mindre grad vil kunne vanskeliggøre eller umuliggøre felthærens operationer;
- c) militært set mindre vigtige områder, hvis tab ganske vist ikke umiddelbart vil kompromittere felthærens virke, men som dog ikke bør falde i angriberens hånd uden kamp.

En del af de under a) og b) nævnte opgaver må, såfremt fornødne regionale enheder ikke findes, løses af enheder af felthæren med det resultat, at felthærens muligheder for at løse sine hovedopgaver svækkes. De regionale enheders betydning ligger således i, at de aflaster felthæren på disse områder. De under c) nævnte opgaver kan derimod normalt ikke forventes løst, såfremt fornødne regionale enheder ikke forefindes.

Styrkernes muligheder i krig.

Regionale enheder (lokalforsvarsenheder) af den i bemærkningerne til lovforslaget skitserede art, opstillet efter de ovenfor skitserede retningslinjer, må påregnes at kunne mobiliseres i løbet af 12-24 timer.

Enhederne må imidlertid forventes at blive af utilstrækkelig uddannelsesstandard, idet hovedparten af de menige vil være af ældre årgange, hvis første uddannelse har været utilstrækkelig (12 måneder (foreløbig dog 16 måneder), for garnisonstropper endda reelt kun 4 måneder), og for hvilke der normalt ikke kan blive tale om egentlige genindkaldelser ved de regionale enheder, idet de i lovforslaget hjemlede genindkaldelser som oftest vil være foretaget, medens de pågældende indgik i felthæren. En supplerende frivillig uddannelse af en del af enhedernes personel vil derfor være af største betydning, selv om den ikke kan løse problemet.

Som følge af den utilstrækkelige uddannelse vil enhederne sandsynligvis i den første tid efter en mobilisering kun være i stand til at løse opgaver af en ren bevogtningsmæssig og stationær defensiv art, og fuld evne til at løse de foreliggende opgaver vil formentlig først erhverves efter 1-2 mæ-